

Diumenge, 3 d'abril de 2022

LES SEPT PAROLES DU CHRIST (1867)
de **Théodore Dubois (1837 – 1924)**

Introducció

Soprano

Primera paraula:

Pater, dimitte illis, non enim sciunt quid faciunt

Baríton i tenor amb cor

Segona paraula:

Hodie mecum eris in Paradiso

Baríton i tenor amb cor

Tercera paraula:

Mulier, ecce filius tuus

Soprano, baríton i tenor amb cor

Quarta paraula:

Deus meus, ut quid dereliquisti me

Baríton

Cinquena paraula:

Sitio!

Baríton i tenor amb cor

Sisena paraula:

Pater, in manus tuas commendo spiritum meum

Tenor amb cor

Setena paraula:

Consummatum est

Soprano, baríton i tenor amb cor

FÒRUM VOCAL, Cor de Cambra (Bcn)

Anabel REAL, soprano

Oriol GUIMERÀ, tenor

Joan GARCIA-GOMÀ, baríton

Marc CASAS, timbales

Vicenç PRUNÉS, orgue

Xavier SANS, direcció

Théodore Dubois (Rosnay, 24 d'agost de 1837; París, 11 de juny de 1924), compositor professor i organista francès.

De formació rigorosament clàssica, alumne de Marmontel, Benoit, Bazin i Ambroise Thomas, va guanyar diversos primer premis, i més endavant el prestigiós Prix de Rome (1861). De retorn d'Itàlia, on va conèixer Liszt i del qual va rebre encoratjament, es va consagrar a l'ensenyament i va ocupar diversos càrrecs, com els de mestre de capella a Ste Clotilde o a La Madeleine de París, substituïnt en aquesta església a Saint-Saëns com a organista.

La seva producció inclou òperes, música sacra (5 oratoris, incloent Les set paraules de Crist, 3 misses, 71 motets, etc.) i música instrumental, tant orquestral com de cambra.

Les sept paroles du Christ, oratori considerat com l'obra mestra de Dubois, van ser estrenades a Sainte-Clotilde el Divendres Sant del 1867. Val a dir que, sorprenentment, l'oratori compost alguns anys abans per César Franck sobre les mateixes Set paraules (1859) no havia estat executat abans del de Dubois a la mateixa basílica de Sainte-Clotilde, a l'època en què Franck n'era l'organista titular. L'obra de Dubois està dedicada al abat Jean-Gaspard Deguerry, afusellat pels Federats a la presó de la Roquette al mateix temps que l'arquebisbe de París, Monsenyor Darboy.

L'obra s'ha interpretat des d'aleshores, tret d'alguns períodes d'interrupció, a l'església de La Madeleine cada Divendres Sant, així com a Sainte-Clotilde, i gaudeix d'una notable popularitat als Estats Units i al Canadà.

Charles-Marie Widor, eminent organista compositor i musicògraf erudit, va escriure sobre Théodore Dubois: "Unitat, harmonia: aquests dos mots es presenten sempre que parlem de Dubois". Quant a les seves Set paraules, són "d'una inspiració elevada i d'un efecte grandios i dramàtic". Tres de les seccions d'aquest oratori, les paraules primera, cinquena i setena, tenen una factura del tot moderna en relació al seu temps, quasi teatral, i que recorda més aviat l'estil d'un Rossini o d'un Meyerbeer que aquell dels oratoris dels compositors clàssics. En definitiva, pàgines tràgiques que tradueixen admirablement la cruïda i el dolor de la mort de Crist.

L'obra és original per a orquestra. Tanmateix hi ha una versió per a piano escrita pel propi compositor i una altra per a orgue elaborada per Norris L. Stephens.

PROPERES CONCERTS...

Dissabte
7
MAI
12:30 h

**LA ½ DELS ORGANISTES
DE L'ESCOLA SUP. DE
MÚSICA DE CATALUNYA**

Jaime GONZÁLEZ-SIERRA
MORENO, orgue

Diumenge
8
MAI
17:30 h

NOCTURNA

NOCTES, Cor de Cambra (Bcn)
Andreu DIPORT, orgue
Maria MAURI FÀBREGAS,
direcció

consulteu la programació a www.musicasacragranollers.org